

369: Zorla Askere Gidilir mi?

Musa Ebu Cafer

8 Ađu, 2017

<https://ilimvecihat.com>

SORU

Selamun aleykum hocam, zorla aile baskısıyla çevre baskısıyla beni istemeden sevmeden askere gönderecekler istemeden sevmeden askere gidersem ben bu halimden dolayı kâfir olur muyum?

CEVAP

Aleykum selam ve rahmetullahi ve berekatuhû. Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Cevaba geçmeden önce kısaca günümüzün tağut askerliğini bahsedeceğim.

Biz Müslümanları ilgilendiren en önemli hususlardan biri de askerliktir. Yani biz kime askerlik yapacağız? Kimin askeri olacağız. Bu işi kim belirleyecek?

Bizler bu dünyaya eğlenmek, mal yığmak, şehvetlerimize esir olmak veya bizim gibi insanlara ibadet etmek için değil, Allah-u Teâlâ'yı tanımak, onu birlemek ve ona ibadet etmek için gönderildik. Zariyat suresi 56. ayetinde **“Ben cinleri ve insanları sadece bana ibadet etsinler diye yarattım.”** İlahi buyruğunu biliyor ve buna iman ediyoruz. Peki, bizim gibi hastalanan, bizim gibi yaşlanan, bizim gibi ölecek, zayıf ve aciz bir devlet başkanı çıkıp ta “Ben sizleri yarattım ve bana boyun eğmeniz için sizleri var ettim!” derse ne olur?

Hiçbir akıllı insan yoktur ki bunu kabul etsin ve ona itaat etsin. Eğer bu kabul edilmiyor, böyle bir teklif saçmalıktan öteye geçmiyorsa hatta karşı tarafı hafife almak ve alay etmek olarak telakki ediliyorsa, o zaman neden bir Müslüman; yaratan, rızıklandıran, mülkün sahibi ve kainatın rabbine değil de, bu yüce Allah'a baş kaldırmış, onun şeriatından yüz çevirmiş ve onun dinini yok etmek isteyen İslam ve Müslüman düşmanı tağutlara askerlik yapsın?

Müslüman kainata hükmeden, yaratan, rızıklandıran, kullarına şefkat ve merhamet eden, hataları affeden, mülk veren, koruyup gözeten, düşmanlara karşı galibiyet veren, ayıpları örten, her şeyi bilen, her şeyi işitip gören, her şeye gücü yeten, her türlü kötülük ve ayıplardan uzak olan, mağlup edilmeyen, şifa veren, ilgi gösteren, doğru yola ileten, darlıktan kurtaran, yaratıklara şekil veren, hayatın ve ölümün sahibi, yükselten ve alçaltan, adil olan, büyüklük ve yücelik sahibi, övülmeye layık olan o yüce Allah'ın askeri olur, O'nun dini uğrunda savaşıır.

Ulul azim peygamberlerden olan Musa (*aleyhisselam*), günahkar mücrimlere destekçi olmanın Allah'ın nimetlerine karşı nankörlük olacağını bizlere şu sözlerle işaret ediyor:

“Dedi ki: "Rabbim, bana verdiğin nimetler adına, artık suçlu günahkarlara destekçi olmayacağım." (Kasas, 17)

Müslüman, Allah için sever, Allah için buğzeder. Allah için dost olur, Allah için düşman edinir. Allah için savaşır ve Allah için barışır. Onun ölçüsü Allah'ın rızasıdır.

Allah-u Teâlâ bir ayetinde şöyle buyurur:

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ
فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

“İman edenler Allah yolunda savaşır, kâfir olanlar ise tâğut (bâtıl davalar ve şeytan) yolunda savaşır. O halde şeytanın dostlarına karşı savaşın; şüphe yok ki şeytanın kurduğu düzen zayıftır.” (Nisa, 76)

Bu ayet bizlere şu mesajı veriyor: Müslüman ancak Allah'ın askeri olur, O'nun dini için savaşır ve O'nun yolunda canını verir. Tağutada ancak kâfir olanlar asker olur, O'nun sisteminin bekası için savaşır ve O'nun uğrunda ölür. İşte bu kimselere sakın şehitler demeyiniz. Çünkü şehid, Allah yolunda savaşıp öldürülen kimselere verilen isimdir.

Askerlik kurumu şu an küfür düzenini korumasıyla beraber, içinde İslam'a muhalif birçok söz ve fiil bulunmaktadır. Başta yapılan küfür içerikli yemin töreni, Atatürk dersleri, sakal kesme, batı aleminden alınmış kıyafetler, hareketler, komutlar ve konuşmalar... Moral geceleri denen fahişelerin gelip oynamaları, çalgı eşliğinde söyledikleri şarkılar vs. haramlar... Komutanların ağızlarından eksik olmayan fuhuş sözleri ve sövmeler... Artan yemeklerde yapılan diz boyu israflar... Kısacası asker ocakları artık peygamber ocağı olmaktan çıkmış, İslam'ın ve Müslümanların hiçbir değerinin olmadığı isyan ocakları haline gelmiştir.

Müslüman bu tağuti sistemlerin askeri, polisi, gardiyanı, subayı, istihbaratı veya casusu olamaz. Kısacası hiçbir müessesesinde görev almamalıdır.

Durumuna gelince; askerliğe gitmemek için elinden gelen bütün mücadele ve çabayı göstermelisin. Hicret gerekirse yerini değiştirerek başka yerlere intikal

ederek hicret etmelisin. Gerçek bir ikrah söz konusu olmadan aile baskısı, emniyet baskısı gibi sebeplerle askerliğe gidersen kâfir olursun!. Ama gelip seni elinden kolundan bağlayıp götürürlerse o zaman ikrah altında sayılırsın. Kaçma kurtulma imkanı bulduğun ilk anda kaçıp kurtulmalısın. Aksi halde devam edersen hakkında ikrah konumu kalkmış olur. Çünkü ikrahı bozan bir unsur şudur: Kaçma kurtulma imkanı varsa kaçmalıdır. Aksi durum ikrah sayılmaz. Gitmemek için Allah'tan korkup, mücadele verirken ve O'na tevekkül edersen muhakkakki Allah-u Teâlâ sana çıkış kapısı verecek ve yardım edecektir. Allah yardımcın olsun. Herşeyi hakkıyla bilen yüce Allah'tır.

Allah'a hamd ve Rasûlü Muhammed'e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.